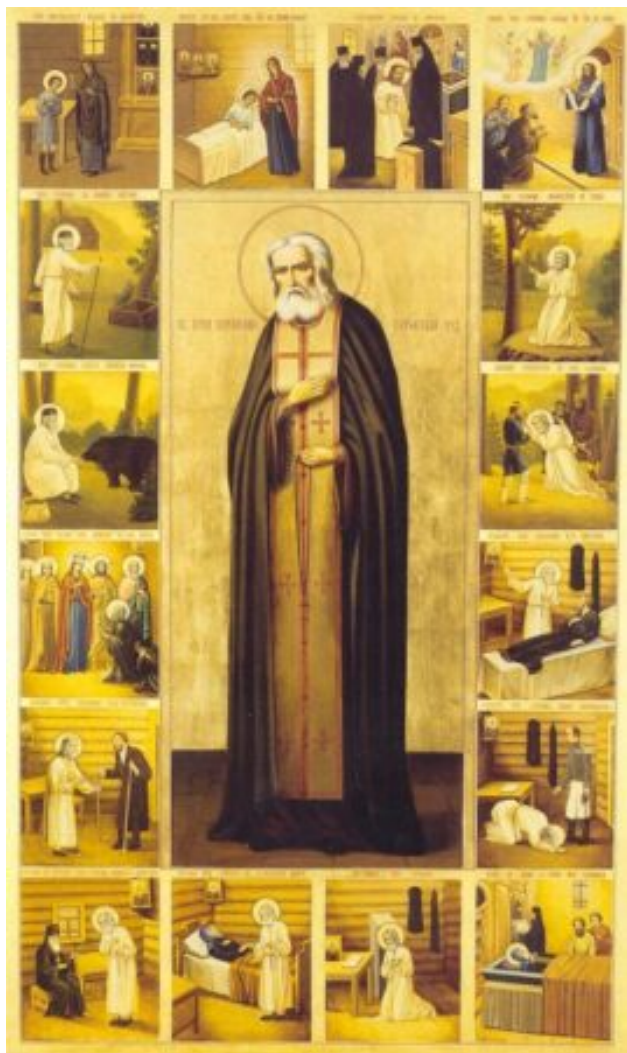

2 Ιανουαρίου 2024

Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ, «Πάτερ Σεραφείμ, συγχώρεσέ με! Ποτέ πια δεν θα ξαναπαραπνεθώ, σου το υπόσχομαι! Ποτέ»!

[Ορθοδοξία / Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ο άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ με σκηνές από τον βίο του.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στα 1830, η Ρωσία ήταν σε πόλεμο με την Πολωνία. Πηγαίνοντας να συνάντηση τα στρατεύματα, ένας στρατηγός που λεγόταν Κουπριάνωφ, σταμάτησε στο Σάρωφ. Ήταν ένας πλούσιος άνδρας που είχε στην κατοχή του πολλά κτήματα. Στο Σάρωφ γνωρίστηκε με τον Μιχαήλ Μαντούρωφ και καταγοητεύτηκε από την προσωπικότητα αυτού του ανθρώπου, του ανοιχτού, του αξιαγάπητου, του χαρούμενου, του όποιου επαινούσαν την αφιλοκέρδεια, την πνευματικότητα, καθώς επίσης και το πρακτικό πνεύμα, θα αποτελούσε, σκέφτηκε ο στρατηγός, τον ιδεώδη επιστάτη για να διαχειρίζεται κατά την απουσία μου τα κτήματά μου.

Θέλουν να σε πάρουν, χαρά μου, είπε ο σάρετς στον πιστό του «Μισένκα» τι να γίνη! Με υπηρέτησες καλά. Πήγαινε τώρα να προσφέρης αλλού τις υπηρεσίες σου. Οι χωρικοί του στρατηγού είναι φτωχοί, εγκαταλελειμμένοι, η ζωή τους είναι

σκληρή. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε. Ανάλαβε τους, χαρά μου. Να 'σαι καλός μαζί τους. Να τους συμπεριφέρεσαι με γλυκύτητα. Θα σε αγαπούν, θα σε υπακούουν, θα ξαναγυρίσουν στο Χριστό. Γι' αυτό κυρίως είναι που σε στέλνω. Πάρε και τη γυναίκα σου μαζί.

Και γυρνώντας προς την Άννα Μαντούρωφ:

- Νάσαι γι' αυτόν μια συνετή σύζυγος. Εξάπτεται εύκολα ο Μισένκα μας. Μην του επιτρέπεις να παραφέρεται, πρέπει να σ' ακούη.

Η Άννα Μαντούρωφ ήταν ευχαριστημένη που έφευγε. Η αιώνια ανέχεια, μέσα στην όποια το ανδρόγυνο ζούσε στο Σάρωφ, την βάραινε. Στην αρχή καταπονούσε τον άνδρα της με τα παράπονά της.

Αυτός όμως, όπως το διηγείται η ίδια στα Απομνημονεύματά της, δεν απαντούσε παρά με αναστεναγμούς.

Ένα χειμωνιάτικο βράδυ, καθώς δεν είχαν με τι να φωτισθούν και καθόντουσαν μέσα στο σκοτάδι, η Άννα άρχισε να κλαίη και να οδύρεται. Όσο για τον Μιχαήλ εξακολουθούσε να μην λήη τίποτε και αναστέναζε.

Ξαφνικά ακούστηκε κάποιο τρίξιμο και ένα γλυκό αμυδρό φως φώτισε το δωμάτιο. Το καντήλι μπροστά στις εικόνες βρέθηκε γεμάτο λάδι και μια μικρή φλόγα άναψε το φυτίλι.

(Μέσα στο κελλί του στάρετς, αυτόπτες μάρτυρες είδαν, επανειλημμένως καντήλια ν' ανάβουν από μόνα τους και η αδελφή Ξένη είχε παρατηρήσει το ίδιο φαινόμενο στην εκκλησία της κρύπτης) .

«Πάτερ Σεραφείμ, φώναξε η Άννα, συγχώρεσέ με! Ποτέ πια δεν θα ξαναπαραπονεθώ, σου το υπόσχομαι! Ποτέ»!

Η μνήμη του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ τιμάται στις 2 Ιανουαρίου.

Απόσπασμα από το βιβλίο της Ειρήνης Γκοραΐνωφ, ο «Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ» των εκδόσεων Τήνος.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN